

загальнообов'язкового державного соціального страхування; інвестиційний дохід; надходження із Державного бюджету України та інших державних цільових фондів; суми від застосування фінансових санкцій; благодійні та добровільні внески юридичних чи фізичних осіб.

Відзначимо, що однією з найгостріших проблем на сьогоднішній день постає наповнення бюджету Пенсійного Фонду. Пенсійний фонд України, який є самостійною фінансово-банківською системою, що здійснює управління фінансами пенсійного забезпечення на території всієї держави.

Список використаних джерел:

1. Тулай О.І. Актуальні проблеми діяльності Пенсійного фонду України. *Проблеми Економіки*. №1. 2016. С.132-139. URL: http://www.problecon.com/export_pdf/problems-of-economy-2016-1_0-pages-132_139.pdf
2. Цигилик І.І. Проблеми розвитку пенсійної системи України. *Економіка. Фінанси. Право*. 2017. №6. С. 8-13.
3. Шпильовий С. Є. Проблеми системи пенсійного забезпечення в Україні та шляхи її вдосконалення. *Вісник КНУ ім. Т. Шевченка*, 2017, № 2-13, с. 46-49.

Горшунова Олеся Гусейніївна
Головний державний інспектор ГУ ДПС у Вінницькій області

СИСТЕМА АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Велика кількість наукових праць присвячені проблемам, наскільки недосконалою та заплутаною є податкова система України, що податки є занадто обтяжливими для населення та господарюючих суб'єктів, що необхідні кардинальні реформи тощо. Проаналізувавши податкові системи зарубіжних

країн та порівнявши їх з податковою системою України можна прийти до висновку, що недосконалість Української податкової системи перебільшена. Цей міф зручний, в першу чергу, для політиків, які декларуючи популістські гасла про необхідність зниження податкового тиску та прийняття нового, більш досконалого податкового законодавства, здобувають таким чином прихильність виборців та мають змогу отримувати передвиборні грошові внески від великих платників податків.

Європейські економісти, на відміну від українських політиків, не розглядають високий податковий тиск як проблему, яку необхідно усунути. Адже важливе значення має ефективність використання залучених коштів та правильний їх перерозподіл. Тому високий податковий тиск не став країнам Європи на заваді стабільного економічного зростання та високого рівня життя населення. Громадяни отримують від держави широкий перелік послуг, а підприємці - сприятливі умови для ведення господарської діяльності. Отже, сплачуючи високі податки, платники податків отримують взамін розвинену інфраструктуру, медичне забезпечення, громадський порядок. У місцевості, де ці функції виконуються державою на високому рівні, умови розвитку бізнесу кращі, вартість нерухомості вища. Іншими словами, податок капіталізується у власності самої нерухомості, підвищуючи на неї попит.

Таку ж ситуацію можна спостерігати і при сплаті акцизу на нафтопродукти. У випадку направлення податкових надходжень від сплати акцизного податку власниками транспортних засобів на покращення якості доріг витрати на ремонт автотранспорту зменшаться, вже не говорячи про зниження рівня дорожньо-транспортних пригод.

Сплата податків та покращення рівня життя населення, навіть при найбільш ефективному використанні коштів, отриманих від платників істотно розірвані в часі. Це дозволяє недалекоглядним політикам культивувати у виборців недовіру до податкової системи в цілому, пропонуючи прості рішення там, де їх просто не може бути.

Ще один міф, пов'язаний з української системи оподаткування, складність наших податкових процедур. За весь час незалежності нашої держави у платників виховане глибоке переконання в тому, що наша податкова звітність – найскладніша і не зрозуміла для простої людини. Однак, це не відповідає дійсності.

Для порівняння, у США податкові юристи спеціалізуються не просто на податковому праві, як у нас, або на окремих податках, як в ЄС, а на окремих частинах податку на доходи фізичних осіб, що пояснюється складністю податкових норм, вміщених в «Federal Tax Code», обсяг офіційної редакції якого становить 74608 сторінок. Податкові органи в США та в країнах Європи, до рівня життя яких ми прагнемо, наділені набагато ширшими повноваженнями, а податкова звітність підприємців набагато складніша. Податкові органи наділені правом тотального контролю за кожен дохід, кожену трату своїх громадян. Отже українська податкова система не гірше податкових систем розвинутих країн. Більш того, окремі елементи нашої податкової системи навіть кращі, ніж у розвинутих країн.

А тепер порівняємо податковий тягар України з іншими країнами. Наприклад, в економічній теорії існує така категорія – Tax Freedom Day. Це конкретна дата, до якої громадяни країни повністю виконали свої зобов'язання перед федеральними та місцевими бюджетами (якщо уявити, що зароблені ними гроші вони віддають повністю) і з якої почали заробляти на себе. Наприклад, громадяни Німеччини працюють на державу 200 днів на рік, бельгійці працюють на свого короля 215 днів на рік, француз – 207 днів. І всі ці показники більші, ніж панщина, яку середньовічний кріпак відпрацьовував на свого господаря. В Україні ми витрачаємо 179 днів на рік аби віддати гроші державі, на себе ж ми працюємо 186 днів. Бельгійці сплачують податків у три рази більше ніж громадяни нашої держави. Якщо ці данні представити у відсотках, то вийде така картина. Рейтинг країн Європи за податковими ставками на доходи населення: Бельгія – 55,5%, Німеччина, Угорщина, Франція, Австрія - близько 49 %, Італія, Швеція, Фінляндія, Словенія, Чехія – понад 40%. В Україні ж ставка податку на

доходи фізичних осіб залежно від розміру отриманого доходу становить лише 15-17%.

Отже, головна проблема українського оподаткування – не податкова система як така, а позиція недалекоглядних політиків, які вказують на суцільні недоліки фіскальної політики уряду. Так наша податкова система недосконала, але недосконала як і будь-яка інша. Необхідно залишити полум'яні гасла та заклики, на які так ведеться електорат. Натомість потрібно працювати з нюансами, доводити до досконалості недосконалих, але не такий вже поганий нормативний матеріал.

Список використаних джерел:

1. Податковий кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення 11.10.2020р.).

Гриценюк Владислав Сергійович

*Студентка 2 курсу ОС «магістр» факультету фінансів та обліку
Науковий керівник: к.е.н, доцент кафедри фінансів ім. С.І. Юрія Квасниця О.В.
Західноукраїнський національний університет*

СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ТА НАПРЯМИ ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ДОМОГОСПОДАРСТВ

Трансформаційні перетворення економіки мають суттєвий вплив на склад та структуру доходів і витрат українських домогосподарств, оскільки дають можливість залучати додаткові джерела отримання доходів (ведення підприємницької діяльності, отримання додаткових доходів від власності тощо) та призводять до розширення напрямів здійснення витрат.

Фінансові ресурси домогосподарств є одним із найважливіших показників добробуту суспільства, рівня соціального та економічного розвитку держави. Основна частина фінансових ресурсів домогосподарств формується за